

Sołectwo Otałęż

Sołectwo Otałęż

Sołtys: Żdziebło Jan /tel.505898038/

Rada Sołecka:

- Kusek Grażyna
- Sieńkowski Eugeniusz
- Misiak Wojciech
- Boroński Jarosław
- Łabaj Antoni
- Adamczyk Agnieszka
- Janeczek Grażyna

Wieś położona w północno-zachodniej części gminy, zajmująca powierzchnię 9,60 km². W latach 1966-2000 posiadała przysiółki: Czołnów, Kolonia, Miasto, Nowa Wieś, Orle, Otałęż, Pod Wałem, Podlesie, Podszkole, Wągroda, Zabrze, Żabiniec. Nazwy obiektów fizjograficznych: Błonie Małe - zaorane łąki; Błonie Wielkie - zaorane łąki; Borki - pole; Czołnów - pole; Dłużycza - pole, kanał; Dworskie - pole; Góra - pole; Jezioro - łąki; Kasówka - kanał; Kępa - krzaki nad Wisłą; Łusie - łąki, pole, staw; Mały Dół - staw; Piaski - pole; Podlesie - pole; Pod Ziemniowem - pole; Podwale - pole; Podwierzbie - pole, kanał; Rędzina - pole; Siedliska - pole; Stare Wiśle - stawy, pole; Stary Wał - pole; Strugi - 7 stawów; Wątek - kanał; Wielka Łąka - łąka; Wielki Dół - staw; Za Wiśniami - pole; Zagrody - pole; Zawale - pola.

W samym centrum wsi znajduje się figurka Matki Boskiej. Jest ona ustawiona na wysepce usypanej z kamienia, którą oblewa staw.

Podczas badań archeologicznych natrafiono tu na ślady kultur z okresu neolitu (ok. 4500-1800 lat przed Chr.) oraz pozostałości kultury celtyckiej (ok. 500 lat przed Chr.), przeworskiej (II w. po Chr.). Osadę kultury przeworskiej w Otałęży badano w latach 1962-66 oraz w 1986 r. Zajmowała ona powierzchnię prawdopodobnie 5 hektarów, odkryto tu 9 półziemianek i budynków mieszkalnych, kilkanaście jam o charakterze gospodarczym i prawdopodobnie jeden obiekt produkcyjny, być może piec, datowanych na II i III w. Na terenie Otałęży odkryto także ślady osadnictwa z wczesnego średniowiecza (do IX wieku). Podczas wykopalisk wykopano fragment naczynia toczonego na kole, znaleziono też duże ilości (kilkanaście tysięcy ułamków) ceramiki użytkowej, a także ozdoby, narzędzia, gruzy żużla oraz srebrne denary republikańskie: gens Acilia z 54 r. przed Chr., gens Papia z 79 roku przed Chr., gens Claudia z 84 r. przed Chr. oraz gens Iunia z 89 r. przed Chr. Pierwsza wzmianka pisemna o wiosce 1386 r., (choć wioska mogła istnieć już 12 lat wcześniej) gdy właścicielem wsi był Marek, dziedzic z Niekrasowa i Turska. W końcu XV wieku wieś była własnością marszałka koronnego Jana z Rytwian h. Jastrzębiec i składała się z pięciu łąnów kmiecych i karczmy. W XVI w. należała do dóbr staszowskich należących do Łaskich, Tęczyńskich, Sieniawskich, Czartoryskich, Lubomirskich a następnie Potockich – Artura hrabiego Potockiego. Na początku XIX w. w racji przygranicznego położenia wzdłuż Wisły z Królestwem Kongresowym (zabór rosyjski) w Otałęży był przykomorek celny, zaś pod koniec tego stulecia, począwszy od 1888 r. trwały tu prace przy obwałowaniu brzegów Wisły oraz prace melioracyjne. 23 września 1914 r. wojska rosyjskie utworzyły w rejonie wsi przyczółek i działania wojenne trwały tu z przerwami aż do 11 maja 1915 roku. W 1939 r. przez wioskę przewaliła się fala uchodźców cywilnych i wojskowych. W tym miejscu odbywała się prawdopodobnie zaimprovizowana przeprawa przez Wisłę. We wrześniu 1939 r. przez wioskę znów szli wojenni uchodźcy oraz maszerowało tędy wojsko, w tym na pewno luźne pododdziały Grupy Operacyjnej „Boruta” mjr Brzosko (3 i część 2 batalionu), a także 12 pułk piechoty z 2 batalionem 164 pp., 2 dywizjon 6 pułku artylerii lekkiej, 6 bateria przeciwlotnicza, 51 dywizyjna kompania ciężkich karabinów maszynowych przeciwlotniczych i zmotoryzowana kolumna pontonowa. Prawdopodobnie w rejonie Otałęży odbywała się improwizowana przeprawa przez Wisłę

pojedynczych żołnierzy i niewielkich grup wojska. Podczas II wojny światowej znajdowały tu schronienie liczne oddziały partyzanckie. W 1944 r. wioskę zajęli Rosjanie i wysiedlili ludność za Wisłokę. Wieś została całkowicie zalana podczas powodzi w 1997 r.